

Decanus Collegii Iurisconsultorum In Universitate Ienensi, Christophorus
Philippus Richter/ D. Et Prof. P. Studiosis LL.S.D. : ... P.P. Ienae die 15.
Iunii, Anno M.DC.XLV.

Ienae

Richter, Christoph Philipp

Phil 2° 00268/04 (091)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007380

urn:nbn:de:urmel-b0df69a9-978a-45e5-89f9-6bb4889a7bc52-00006745-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-b0df69a9-978a-45e5-89f9-6bb4889a7bc52-00006745-12

91

DECANUS COLLEGII JURISCONSULTORUM
IN UNIVERSITATE JENENSI,
CHRISTOPHORUS PHILIPPUS Richter/D. ET PROF. P.
STUDIOSIS LL. S. P.

Platonem 4.5. de Republ. (an seriò, an simulatè, alii dixerint) uxorum, liberorum, facultatumque communionem fuisse constat: quem tamen Aristoteles l. 2. Polit. c. 2. non immeritò perstringit, & multa incommoda, quæ ex hujusmodi communione nascuntur, recenset: et utrumque divisionem naturæ esse consentaneam, & Reipubl. maximè utilem, statuit. Propterea etiam Numam Pompiliū, ex Curibus, oppidò Sabīnorum, in Regem Romanorum electum, constituisse legimus, ut unusquisque suos circumscriberet fundos, finibusque lapides apponeret: quos terminos & sacros, & Deos appellari cœptum est, abique sacrilegii pœna nequaquam violandos. Ad conservandam enim Reip. tranquillitatem, & evitandas turbas variasque contentiones, naturalis ratio iussit, ut singulis rebus distincta constituerentur dominia. Illamq; Reipubl. felicissimè adornatam prædicat Joan. Ferrer. Morian. ad l. quod nostrum, §. ff. de R. J. in qua sc. quisq; quod suum est, habet, neq; alienum appetit. Intemperantissimè autem animi signum esse, & non satis nec totam hominis naturam, nec se, lum. que ingenium intelligentis, affectare ea, quæ aliis sunt attributa, & à propria tum natura tum facultate sejuncta, tradit Joach. Klopfer in arte Jur. lib. 1. Si igitur aliqui res legitimo modo in alicujus dominium semel pervenit, ipsi ea invito postea auferri nequit, d. l. quod nostrum, §. l. omnes actiones, §. 1. non videtur, §. ff. eod. Plerumq; autem evenit, ut quod alteri lupere sit, alteri desit. L. origo. x. in pr. ff. de contrah. empt. Hinc etiam necessitas temporum, rerumq; penuria effectum est, ut quod mihi de sit, apud alium quæram, & vicissim à me alius petat, quod sibi desit. Goshofredan. nris ad d. L. origo. x. sub lit. i. In hac igitur vicissitudine res quæpiam facile & variè ad alium transferri potest: & id per traditionem propriè fieri solet, traditionibus. 20. C. de pact. Ut autem ea iusta sit, ac valeat, requiritur ex parte tradentis, ut dominus rei habeat, l. traditio. 20. in princ. ff. de A. R. D. Ipla enim natura qd. dicat, plus juris neminem posse in alium transferre, quam ipse habet. L. nemo, §. ff. de R. J. Et pro non dato habetur, quod datur ab eo, qui donare non potest, e. quod a. §. in fin. de pure patron. Nihil tamen interest, sive Dominus ipse, sive ejus consensu, & nomine alius rem tradat, §. nihil, 42. Inst. de R. D. & l. quæritio. 9. §. nihil, §. ff. de A. R. D. Ipla enim voluntas Domini magis quam ejus factum inspicitur: quod patet ex §. per traditionem, 40. in verb. valentis, Inst. d. l. Nec omnia negotia ipse Dominus gerere potest, sed utilitatis gratia ea per alium expediti permittuntur, e. qui p. a. e. 72. de R. J. in c. l. quod iussu, §. ff. eod. & l. cum iussu, §. ff. de solut. & libera. Necesse tamen est, ut Dominus non solum animo dominii transferendi rem tradat, l. in omnibus §. ff. de O. & A. sed ut liberam quoq; rerum suarum administrationem habeat. Propterea pupillus, furiosus, prodigus, & similes personæ per se non possunt dominium transferre, §. ult. Inst. quib. alien. licet vel non l. obligari, §. ff. de aucto. s. ut, & l. h. cui. §. ff. de V. O. Præterea requiritur, ut res tradatur ex ejusmodi causa, quæ ad translationem dominii est idonea. Nuda enim traditio dominium non transfert, l. nuda quæm, 31. ff. de A. R. D. Nec iniusta causa: ne homines animum delinquenti sumant, l. in fundo, 38. ff. de R. J. Nec traditio precaria, l. precarium, 1. ff. de precar. Bald. cons. 42. Magnifici Viri in 3. lib. 2. Angel. cons. 373. v. s. instrumentis in pr. Sed iusta causa præcedere debet, ex titulo aliquo ad transferendum dominium habili, eoq; à pure in illam rem adprobato, d. l. nuda quæm, 31. ut l. iussu emptio, donatio, dos, permutatio, mutuum, legatum &c. d. §. per traditionem, 40. Interdum tamen nuda Dominii voluntas sufficit, d. l. quæritio. 9. §. interdam, §. & §. interdam, 43. Inst. de R. D. Nec obstat citata lex traditionibus, 20. ubi dicitur: non nudis pactis, sed traditionibus & ulucapionibus dominia rerum transferri. Hoc enim verum est, nisi aliquis rem antea ex alia causa, quæ tamen ad transferendam dominium non est legitima, penes se habeat. Quo casu traditio illa ex præcedente causa in habili sit efficax, si cum subsequente habili jungatur: & nova non requiritur, sed res interpretatione vel fictione juris pro verè tradita habetur, ut exempla nonnulla reperuntur in d. l. quæritio. 9. & d. §. interdam, 43. & §. seq. l. possessio, §. 1. §. V. s. Deniq; ad veram traditionem ex parte accipientis necesse est, ut dominium rei sibi acquisitum velit, l. per servum, 37. §. ult. ff. de A. R. D. & l. in omnibus §. ff. Illius tamen translationem non impedit, si in causa obligationem ex illo negotio non inducat, quod in alterius contrahentis opinione veritatur, Gadd. de contrah. & commiss. stipul. cap. 3. concl. 2. n. 3. & §. seq. Verum de hac materia in explicatione d. l. traditionibus, 20. pro cursoria lectione satis est adurus Vir Juvenis generis Nobilitate, probitate, eruditione ac moribus conspicuus, Dn. ERNESTUS FRIDERICUS Schröter, J. U. Candidatus præclarus, qui hoc in loco die 17. Januarii Ann. 1621. primam apexit lucem, Parentes nactus Viros Magnificos, Nobilissimos, Amplissimos, Consultissimos, atq; Experientissimos, ab utraq; linea de Jurisprudencia & tota Academia nostra meritissimos. Pater enim fuit Dn. PIERUS ELIAS Schröter, J. C. celoberrimus, Illustrissimorum atq; Celsissimorum Principum ac Dn. Dn. Francisci, & Dn. Augusti, Ducum Saxoniz, Angariz, & V. Vestphaliz &c. ut & Dn. Christiani, Principis Aufhalis &c. Consiliarius & Cancellarius gravissimus: Avus vero Dn. JOHANNES FRIDERICUS Schröter, J. U. Medic. & Phil. D. legitime promotus, Comes Palatinus Cælareus, & in hac Salana quondam Medic. Prof. P. Proavus, Dn. D. JOHANNES Schröter, Medicus celebratissimus, Serenissimi Electoris Saxoniz, Johannis, Frederici I. ejusdemq; Filiorum Illustrissimorū & c. laudatissimæ recordationis, Archiatr. fidelissimus, Comes Palatinus Cælareus, & primus hujus inclaræ Universitat. Rector. Matrem habuit feminam omnium virutum genere ornatissimam, ANNA CATHERINAM, Amplissimi Dn. DANIELIS VIGELII, Judicii Provincialis in Hassia Advocati Ordinarii filiam, & J. C. illius per totum orbem famosissimam, Dn. D. NICOLAI VIGELII, neptem. A teneris manebat pater studii, pietate, & doctrina eos fecit profectus, ut Anno 1619. cum laud. de Marburgum mitteretur, ubi sub directione Amplissimi atq; Consultissimi Viri, Dn. GEORGII DIETRICHI, J. U. D. & Prædici insignis, in Collegio Institutionum lectorio & disputatorio se exereuit, & publicas lectiones sedulo audivit. Ob inopinatam tamen matris obitum An. 1621. reclusus, studium Juris feliciter captum pro viribus continuavit, & Anno fidei designati, Dn. Compatri, Fautoris, & quondam Collegæ mei omni honoris cultu prolequendi, Disputationem publicam de V. O. proprio Marte conscriptam egregiè defendit. Anno 1621. cum consensu Amplifi. Facultatis Juridicæ ipse Collegium Institutionum lectorium & disputatorium aperuit, spatiumq; semestri feliciter absolvit. Nec eum patior cum exceptione laudari, quod omnium Dn. Professorum Juris lectiones publicas diligenter visitatis, solidamq; urtiq; juris scientiam sibi comparavit, ut in præmium laborum ac studiorum ad culmen honoris, & fastigium dignitatis, quod modestè petivit, merito evehat. In tentamine enim, quod secundum Facultatis nostræ statuta sustinuit, textus perquam difficiles eruditè resolvit, & ad objectiones aptè respondit, suamq; solertiam & profectum egregium Dn. Examinatoribus abundè probavit. Propterea publicè pro licentia, summoq; gradu disputandi facultatem eidem concessimus. Antequam verò hanc palestram luceat, pro more hactenus usitato cathedricæ prælectionis specimen ad diem crastinum hora IX. in Auditorio Juridico edictus est, cui LL. cultores ut frequentes intersint, totius Collegii nomine peramanter atque officiosè rogo. P. P. Jena die 15. Junii, Anno M. D. C. XLV.

urn:nbn:de:urmel-b0df69a9-978a-45e5-89f9-6bb4889a7bc52-00006745-20